

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel
święt uroczystych w drukarni Stanisława
Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE
Jutro Rafała Archanioła.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć,
miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy
groszy dziesięć.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Ziemisław.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryzkiej	Stopnie ciepla podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różno- wagi	
21	6 27" 1" 146	+ 3,	6 2,	56	Północny średni	Pochmurno	Deszcz
	2 1, 033	+ 3,	5 2,	35	Ppn Wschodni mocny	"	"
	10 0, 926	+ 2,	3 2,	11	Północny mocny	"	"

Wiadomości zagraniczne.

— Warszawa 13 Października. —

Urząd municypalny Warszawy, pragnąc uwiecznić pamięć pobytu w tym mieście Najjaśniejszych Państwa i Członków Najjaśniejszej rodziny, prosił o upoważnienie przeznaczenia na wieczne czasy z funduszów miejskich kapitału 288,000 zł. przynoszących procentu 14,400 zł. w celu utrzymywania w instytucie Alexandryjskim, zostającym pod wysoką opieką N. Cesarzowej Jmci, Smiu pensyonarek wybranych ze stałej ludności Warszawskiej. Na przedstawienie Xcia Namieśtnika, N. Pan raczył zezwolić na ten zakład i polecił Jenerał Feldmarszałkowi Xciu Warszawskiemu, oświadczyć urzędowi municypalnemu zupełne zadowolenie i wdzięczność JJ. CC. Mości za ten dowód gorliwości i przywiązania Jego wiernych poddanych.

— Petersburg 23 Wrz. (5) Października. —

Przez ukaz Cesarski do kapituły orderów, mianowany w liczbie innych, kawalerem orderu s. Anny 3 kl. członek cesarskiej petersburskiej akademii sztuk, dymis. kapitan pułku grenadyerów b. wojsk Polskich, Jannary Suchodolski, w nagrodę prac gorliwością odznaczonych.

— Lwów 10 Października. —

Dziś odbyło się tu w zakładzie naukowym imienia Ossolińskich, uroczyste poświęcenie, celem uczczenia pamięci w Bogu spotywanego Cesarza Franciszka I. jako pierwszego protektora tegoż zakładu. Kurator zakładu Xiążę Henryk Lobomierski, zaprosił na tę uroczystość wielu wysokich urzędników równie jak i JWW. XX. Arcybiskupów wszystkich obrządków, Stany, Profesorów Uniwersytetu i akademii realnej, tudzież wiele innych znaczniejszych osób. Wyjmujemy z sprawozdania czytanego na tém posiedzeniu, że księgozbiór imienia Ossolińskich już teraz posiada książek ogółem tomów 55,597, z których po założycielu przywieziono z Wiednia tomów 34,286, a ze Zgórska tomów 860. Reszta zaś przybyła z licznych darów. Rękopismów snajduje się w tym księgozbiornie ogółem tomów 540, z których 300 s. p. hrabia Ossoliński zostawił, reszta zaś przybyła z darów, do których dalszego dawania, a tym sposobem zbogacania tego publicznego skarbu oświaty, powszechność zachęcał.

— Paryż 4 Października. —

Rząd ogłasza następujące telegraficzne depesze:

»I. Marsylia, 2 października. Nacsołnik marynarki do ministra marynarki. Dante przy-

był z Malty. Donosi on że przy opuszczeniu portu téj wyspy zostawił tam okręt liniowy Cambridge, który przybywszy z Anglii gotował się do odplynienia do Lewantu. Listy s Syryi potwierdzają bombardowanie Beirutu. Kapitan statku *Scamander* pisze ni 25 z Malty że przy jego odplynieniu z Konstantynopola, postanowiono na radzie dywanu oddalenie Mehmeda Ali. Na téj radzie obecnymi byli posłowie Anglii i Austrii. Flota francuzka znajdowała się w Napoli.

II. Bajonna 3 października godzina 9 z rana Madryt 29 września. Posel francuzki do prezesa rady. Espartero dziś odbył wjazd do stolicy, w sześćcio konnym powozie, w póród niezliczonego tłumu. Ciągłe witano go licznymi wiwatami. Deputacya prowincjonalna i ajuntamiento przyjmowały go w pałacu gdzie tymczasowa junta posiedzenia zwoje odbywa, miasto zostało oświetlone.

Quotidienne mówi już o gabinecie który w przypadku rozwiązania terażniejszego ma być utworzony. Marszałek Soult ma stanąć na jego czele, jako minister wojny, p. Guizot ma otrzymać wydział spraw zagranicznych p. Villemain oświecenia, Passy skarbu, a Dufaure robót publicznych.

Tajemne narady sądu parów trwają ciągle, utrzymują że kara śmierci i wygnania do osad, które projektowane były przeciw xięciu Ludwikowi Bonaparte, zostały usunięte i że tenże skazany będzie na dożywotnie osadzenie w jednej z twierdz państwa. Wielu oskarżonych mają być uznanemi za niewionych.

Słychać iż marszałek Soult przybył wczoraj do Paryża.

— *Dnia 5 Października.* —

Mówią dziś wiele o rozróżnieniu zdania między królem i p: Thiers.

P. Rothschild miał wczoraj dwie bardzo długie konferencye z ministrem skarbu. Ciągłe jeszcze mówią o nowój pożyczce.

Rząd otrzymał telegraficzną drogą wiadomość iż Espartero ułożył następującą nową kombinacyę gabinetu. Joaquin Ferrer wice prezes rady i minister spraw zagranicznych, Chacon minister wojny, Joaquin Fries marynarki, Gomez Becera sprawiedliwości, Gamba konsul w Bajonnie, minister skarbu, Cortina spraw wew.

Gielda była dziś w żywszym ruchu i kursa chwiały się ciągle, stosownie do rozmaitych pogłosek o posiedzeniu rady ministrów. Po zamknięciu giełdy, słychać było, że postanowiono zwołać izby jeszcze w tym miesiącu.

— *Dnia 6 Października.* —

Depesza telegraficzna.

Kolonia 9 Października. Sąd parów w Paryżu w dzień 6 b. m. skazał xięcia Ludwika Napoleona Bonaparte na dożywotnie uwięzienie w jednej z twierdz na stałym lądzie królestwa, inni współwinowajcy skazani zostali na 20, 15 i 10 lat więzienia.

— *Dnia 8 Października.* —

W téj chwili dowiadujemy się, że w zeszléj nocy o godzinie pierwszej, doniesiono xięciu Ludwikowi iż ma się udać do twierdzy Ham. W pół godziny potem już on udał się na miejsce przeznaczenia.

Dzisiejszy *Moniteur* zawiera postanowienie królewskie zwołujące izby na dzień 28 b. m. Dzienniki po największej części pochwalają ten pospóch.

Wiadomość o zwołaniu izb została telegraficzną drogą przesłana na wszystkie strony królestwa, aby najodleglój mieszkający deputowani zdołali na czas przybyć do Paryża.

Postanowienie z dnia 25 września poleca xięciu Orleanu organizacyą utworzonych postanowieniem z tegóż dnia 10 batalionów strzelców.

Obecni w Paryżu deputowani lewéj strony, zgromadzili się wczoraj u pana Odilon Barrot, dla naradzenia się nad systemem postępowania ze względu na obecne położenie rzeczy.

Rząd jak mówią otrzymał depesze od xięcia Joinville. Mniemają że popioły Napoleona około połowy listopada przybędą do Hawru.

— *Londyn 3 Października.* —

Dwie fregaty udadzą się w tych dniach z wojskiem liniowym na pokładzie z Chatam do Gibraltaru, którego garnizon ma być znacznie wznowiony.

Globe donosi że długo chwiejące się układy względem założenia banku dla Azji w Anglii, miały dojść do zadowalającego rezultatu rząd i rada dyrektorów towarzystwa wschodnio indyjskiego, przyjęły zasadę wydania patentu na ten bank.

Dziś ma się odbyć w Claremont gdzie się J. K. Mość znajduje, posiedzenie rady tajnej, dla stanowczego odroczenia parlamentu na dzień 16 listopada. Onegdaj miała miejsce narada gabinetowa w wydziale spraw zagranicznych, na której obecnymi byli wszyscy ministrowie. Przy przedostatniej radzie margrabia Lansdowne nie był obecnym.

Czytamy w *Globe*: »Stan Hiszpanii zaczyna szerzyć wielką niespokojność w gabinecie francuzkim, bo tenże czuje że stracił swój wpływ w tym kraju.

Z Hawanny donoszą że rozboje i rabunki nadzwyczajnie biorą tam górę, i że uamiętność gry z całą wściekłością tamże rozwija się.

Onegdaj na placu Trafalgar Square założony został kamień węgielny do mającego się tamże wznieść pomnika Nelsona.

Na ostatniej radzie gabinetowej postanowić miano najsilniejsze popieranie kroków nieprzyjacielskich przeciw Mehmedowi.

Ministryalny *Globe* donosi, że bombardowanie Beirutu nie dziewięć dni trwało jak doniesiono w dziennikach francuzkich, ale że dwie godziny dostatecznymi były do zniszczenia tego miasta. Zdziwiałacem jest że ministryalne dzienniki, *Globe* i *Morning Chronicle*, zgadzają się z dziennikiem *Times*, w tym względzie, iż mniemają, że odebranie Mehmedowi paszostwa Egiptu jest tylko próżką.

Tutejsze dzienniki mianowicie *Courier* zajmują się pogłoskami względem bliskiego przesilenia ministryalnego we Francji. *Courier* zapewnia podług swoich korespondencyi, że nim tydzień minie, nowy gabinet utworzonym zostanie.

— Konstantynopol 16 Września. —

Panuje tu najlepszy duch, dla tego też zaniechano zamiaru sprowadzenia do stolicy żilnego garnizona, na co 30,000 żołnierzy przeznaczono. — Jeszcza w ciągu drugiego terminu — jak nam z dobrego źródła donoszą — zamiarem było Mehmeda Ali odesłać do Konstantynopola flotę turecką, częścią ponieważ nie mógł sobie obiecywać z niej korzyści, częścią zaś ponieważ spodziewał się, że przez to okaże uległość względem sultana i zjedna na swoją stronę publiczne zdanie Europy i sparaliżuje traktat 15 lipca. W tém miał wice-król słuszność, i ten, który mu tę radę udzielił, człowiek, w którym wice-król pokłada wielkie zaufanie, dawniej już usiłował skłonić go do tego kroku. W czasie kiedy Sami bej był w Konstantynopolu, postanowionem już było, że jeden z wnuków Mehmeda, ma odprowadzić flotę do portu Konstantynopolitańskiego. Podobny krok byłby bezwątpienia rozbroił oburzenie mocarstw europejskich przeciw Mehmedowi, choćby po zawarciu traktatu lipcowego został wykonany. Ale konsul francuzki wyśmiał

ten zamiar paszy i zapytał go, czy chce sam podawać porcie broń, którąby go zniszczyła!

Rozmaitości.

PÓL GODZINY.

(Dokończenie.)

Pisałem panu, dużo pisałem, ale nikt nie chce czytać. Byłem jeż dziś u panów Barba w Palais Royal, Dibloye rue de Filles, Saint Thomas, Marchant na bulwarze Saint-Martin, żaden z wydawców nie chce kupić moich rękopismów. Wymawiają się brakiem czasu i tą okolicznością, że moje imię nie jest jeszcze znane. — Ale, *parbleu!* będzie znanem, będzie! Dla czego pisze pan Balzac, kiedy tego nie potrzebnje bo jest bogaty? Dla czego pisze pan Delavigne? nie potrzebuje tego, bo ma pieniądze. Po co pisze Wiktor Hugo? on który...

— Zdaje mi się, że ci panowie dla tego piszą, że mają talent i jeniuszdo tego.

— Bah, talent! — niech sobie mają talent, ale ja mam sześcioro dzieci i chorą żonę, mam garnek w którym dawniej gotował się rosół, a który teraz pusty stoi, mam piec w którym nie ma ognia, ponieważ mi zbywa na drzewie. — Cóż można robić mając tylko jedną rękę? Nic, tylko pisać, pisałem więc. Ale że praca moja nie mi dotychczas nie przyniosła, zmuszony byłem sprzedać wszystkie moje rękomości. Ten rękopism, moja chora żona i sześcioro złe ubranych i głodnych dzieci, stanowią wszystko co mi moi wierzyciele zostawili.

— I o czémże pieszsz pan w swoim dziele? zapytała pani A., rzncając dwujznaczne spojrzenie na rękopism i z trudem powściągnając uśmiech.

— O czém? powtórzył poeta zakłopotany, ach, pani, o bardzo wielu rzeczach. — Widzisz pani, zebrał się tu dość gruby kaJet. Pan Bezou księgarz na bulwarze S. Martin, spojrział nań, kiedy był dziś z rana u niego, i rzekł: »Panie, napisałeś tu panu wiele arkuszy, a jednak nie mogę przyjąć jego pracy. Przynieś mi pan jeden tylko arkusz pióra pani Amelii A., a ja panu zapłacę za niego 200 franków. — Pani te dwa dzieścia arkuszy, które tu widzisz, kosztowały mię wiele czasu, wiele daremnego myślenia, i wiele troski. Służący pani, pan Jerzy, opowiadał mi niedawno, że pani czasem w godzinę dwa arkusze napiszesz, daruj mi pani pół godziny, to jest jeden arkusz, czyli

wartość 200 franków, a ocalisz rodzinę będącą w ostatniej potrzebie, bo z tą sumą mogą zacząć mały handelek, któryby nimie i moje dzieci wyżywił.

Guichard wymówił te ostatnie wyrazy drżącym głosem.—Łzy wystąpiły mu w oczach, i błagając ręką podniósł w górę.

Pani A. w milczeniu oparła się o poduszkę otomany; po małej chwili wstała, spojrziała badającym wzrokiem w oczy Guicharda, ale widząc smutną, wynędzniałą, pocziwą fizjonomię tego biedaka, poszła powoli do biurka wzięła skończony artykuł i rzekła z przyjemnym uśmiechem.

»Panie Guichard, weź ten papier, zanieś go dziś jeszcze do mego wydawcy Bezou, przy ulicy Meslay Nr 34 każ sobie zapłacić 200 franków, ale pamiętaj, żebym jutro gdy przyjdę ne facyatkę, odwiedzić twoją żonę,

znalazła kurę ugotowaną dla niej, i izbę dobrze agrzana. Bądź zdrow!»

Guichard rzucił się pani A. do nóg, ona skinęła nań aby się oddalił, otarła łzę czułości z piękного oka, przysunęła krzesło do komina, rzuciła rękopis Guicharda w płomień, i wesoło zannęła.

»Ah, quelle est douce, la renommée!
Ce n'est pas de la fumée.«

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 22 do dnia 23 Października.

Cywiński Szymon, Lellot Henryk, Olszewski Wincenty, Bystrzański Maxymilian ob., Garlicki Maxymilian ob., z Polski; — Rudiger Karol, Dembowski Leon ob., z Galicji.

Wyjechali z Krakowa.

Popezyński Stanisław, Radziński Wincenty ob., do Polski; — Annet Jan, do Galicji; — Pistory Jan, do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 97.

DYREKCJA OGÓLNA SZPITALI

W Wolnym Mieście Krakowie.

W dalszym ciągu wykonania przepisów Statutu pod względem urządzenia szpitali tujejszych nadanego, podaje do wiadomości publicznej, iż od dnia 1 listopada r. b. wypuszczonym zostanie w dwunastoletnią dzierżawę miła w Prądniku Białym położony, do szpitala ś. Łazarza należący; życzący sobie wydzierżawić tę realność, zechce w dniu 24 b. m. i r. w czasie od godziny 11 do 1 złożyć w Sekretaryacie Dyrekcyi Ogólnej szpitali w gmachu ś. Piotra umieszczonym, deklaracją opieczętowaną, obejmującą wyrażenie zaofiarowanej summy rocznej dzierżawy której *praetium* w kwocie złp. 2,400 jest ustanowionem, do której to deklaracji dołączone być winno *vadium* 1/10 część *praetii* wyrównywające, to jest złp. 240. Bliższą wiadomość o warunkach dzierżawy w powyższym sekretoryacie powziąć będzie można.

Kraków dnia 10 października 1840 r.

Za prozydującego

J. KSIEŻARSKI,

Sekretarz Dyrekcyi

J. Wesseli.

(3r.)

Nro 11083.

DYREKCJA POLICYI.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 3 listopada roku bieżącego odbędzie się w kassie Dyrekcyi Policyi w godzinach kancelaryjnych sprzedaż przez publiczną licytacją różnych efektów po których odebranie niewiadomi właściciele Dziennikami Rządowemi z roku bieżącego a mianowicie N. N. 33 i 34, 51 i 52, 63 i 64 wzywani wzakreślonym terminie nie głosili się.

Kraków dnia 3 października 1840 r.

Za Dyrektora Policyi

Hoffman.

(3r.)

Za Sekr. Ducillowicz.

W dniu 27 października 1840 r. o godz. 10 z rana na targu bydła rogatego krowy, a o godz. 11½ w Kleparzu na targu własciwym bryka furmańska i konie sprzedane będą w drodze exekucyi sądowej przez publiczną licytacją. Chęć licytowania mający w oznaczonym czasie i miejscu znajdować się zechcą.

Kraków d. 22 października 1840 r.

Ignacy Piekarski Kom. Sąd.